

Iorczak Zofia, pseud. Zofia, Zosia (ur. 14
ia 1912 w Kijowie, zm. 5 grudnia 1996 w

Warszawie) - polska nauczycielka, ostatnia
Naczelniczka Organizacji Harcerek dawnego ZHP,
harc mistrzyni.

Urodziła się w polskiej patriotycznej rodzinie. Podczas
przewrotu rewolucyjnego w Rosji Zofia była
świadkiem prześladowania Polaków w Winnicy,
rozstrzeliwań i nocnych rewizji w domu rodzinnym.
Przeżycia z dzieciństwa na trwałe wpoili jej silne
przywiązanie do polskości i antykomunistyczną

postawę.

W 1924 r. wstąpiła do szkolnej drużyny harcerek 15 Warszawskiej Żeńskiej
Drużyny Harcerek, zorganizowanej przez Ewę Grodecką w 1921 r. Początkowo była
zastępową, a w latach 1929-1932 drużynową 15 WZDH. W latach 1932-1933 pełniła
funkcję hufcowej Hufca II, później hufcowej Hufca Śródmieście. W lutym 1933 r.
uczestniczyła w I kursie podharc mistrzyń „Krokusy” zorganizowanym w Szkole
Instruktorek w miejscowości Górki Wielkie w ośrodku harcerskim na Buczu.

Podczas hitlerowskiej okupacji przeszła roczny kurs przygotowania do służby
sanitarnej i należała do Pogotowia Harcerek. Prowadziła kształcenie harcerek,
instruktorek i młodzieży z dziedziny kultury narodowej. Zajmowała się także
organizowaniem zespołów dyskusyjnych, samokształceniowych, teatralnych,
muzycznych. Na przełomie lat 1943/1944 prowadziła kurs podharc mistrzowski
„Cisy”, który jako główną tematykę przyjął rozwój wartości moralnych i
intelektualnych przez kontakt z kulturą artystyczną. W 1943 roku powierzono jej
zadanie reprezentowania nieobecnej Naczelniczki Organizacji Harcerek w
Naczelnictwie ZHP. Po Powstaniu Warszawskim trafiła do obozu w Pruszkowie
skąd po zwolnieniu przeniosła się do Krakowa. Wraz z innymi instruktorkami
organizowała pomoc dla dzieci osieroconych i zagubionych; organizowała domy
dziecka na Podhalu i w okolicach Krakowa.

25 marca 1945 roku w Krakowie została mianowana Naczelniczką Organizacji
Harcerek.

Na zaproszenie polskiej lekarki dr Wandy Błęńskiej wyjechała w 1967 roku na
kilka miesięcy do Afryki, gdzie pomagała w Ośrodku Szpitalnym dla trędowatych w
Bulubie (Uganda).

ji Naczelniczki Organizacji Harcerek wciąż

Przez trudne lata powojenne była oparciem dla wielu instruktoerek. Jeździła po całej Polsce odszukując samotne, zagubione harcerki i instruktorki, nawiązując kontakty i organizując pomoc. Przy okazji gromadziła i spisywała historię organizacji Harcerek. Dzięki jej staraniom opracowano i zdeponowano w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk zbiór fotografii z życia Organizacji Harcerek oraz 18 tomów archiwalnych dokumentów oraz zdjęć wojennego Pogotowia Harcerek i Służb Harcerek poza granicami kraju. Zaowocowało to również wydaniem wielu książek o Organizacji Harcerek: "Harcerki 1939 - 1945", "Harcerki 1939-1945 Relacje i pamiętniki", "Pełnić służbę ... Z pamiętników i wspomnień harcerek Warszawy 1939-1945", "Harcerki 1911-1939 Historia, Program, wychowanie".

W 1955 roku z inicjatywy hm. Zofii Florczak powstał Zespół Instruktoerek dawnej Organizacji Harcerek "Wędrowniczki po Zachodnim Stoku" skupiający instruktorki i harcerki dawnej Organizacji Harcerek Związku Harcerstwa Polskiego. Druhny prowadząc pracę formacyjną, organizowały spotkania z Prymasem Polski kardynałem Stefanem Wyszyńskim, kilkakrotnie wyjeżdżały z pielgrzymkami do Rzymu, do Ojca Świętego Jana Pawła II, gromadziły i dokumentowały historię Organizacji Harcerek przed wojną i w czasie wojny, oraz wspierały odradzające się organizacje Harcerek ZHP r. zał. 1918 oraz ZHR. Zofia Florczak zainicjowała ufundowanie tablicy upamiętniającej harcerki poległe, zaginione, zamordowane i zmarłe w czasie wojny i okupacji. W 1960 roku tablicę, która poświęcił ks. Jan Zieja, umieszczono w kościele św. Marcina w Warszawie. Od czasu tej uroczystości, zawsze w pierwszą niedzielę października obchodzony jest Dzień Polskiej Harcerki i odbywa się Msza św. w intencji poległych, zmarłych i żyjących harcerek gromadząca harcerki z całej Polski. Główna Kwatera Harcerek ZHP pgk (poza granicami Kraju) w Londynie od 1988 r. ogłosiła ten dzień Światowym Dniem Harcerki.

16 grudnia 1989 r. na organizacyjnym zebraniu Krajowego Komitetu Odrodzenia Związku Harcerstwa Polskiego, do którego weszło zasłużone grono instruktorów i instruktoerek dawnego harcerstwa oraz przedstawiciele Sejmu i Senatu - Zofia Florczak ujawniła nieprzerwane istnienie Organizacji Harcerek dawnego Związku Harcerstwa Polskiego oraz pełnioną w nim przez siebie funkcję.

W pogrzebie 13 grudnia 1996 roku wzięły udział drużyny harcerek, instruktorki z Polski i z zagranicy. Harcmistrzyni Zofia Florczak została pochowana na Cmentarzu Powązkowskim. Funkcja pełniona przez dh-ę Zofię w latach 1929-1932 w 15 Warszawskiej Żeńskiej Drużynie Harcerek.

ródŃp: harcerki.zhr.pl sam. Marzena Izenberg . p.o. dru ynowej 32 MDH . ek sMandragora+im. hm. Zofii Florczak

istrzowskiego zorganizowanego w lutym 1933 r.
ruhna Zofia Florczak po Powstaniu

Warszawskim.

3. Kontynent, na który wyjechała, aby pomagać trędowatym.
4. Pseudonim druhnny Florczak.
5. Zainicjowała jej ufundowanie upamiętniając harcerki poległe, zaginione i zamordowane w czasie wojny.
6. Patron Kościoła w Warszawie, w którym w każdą pierwszą niedzielę października spotykają się harcerki.

1.	3		4						
2.									
3.			2						
4.			5						
5.									
6.									
7.	1					3			

Hasło:

Prawidłowe rozwiązanie krzyżówki:

1.	D ₃	R	U ₄	Ż	Y	N	O	W	A
2.	K	R	O	K	U	S	Y		
3.	P	R	U ₂	S	Z	K	Ó	W	
4.	A	F	R ₅	Y	K	A			
5.	Z	O	S	I	A				
6.	T	A	B	L	I	C	A		
7.	M ₁	A	R	C	I	N ₃			

Hasło: Mundur